

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

De septimo, quod est in sterilitate laborantes prole donare, n. 35

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

De septimo beneficiorum genere, quod est
sterilitate laborantes prole
donare

ALIQVI STERILITATE LABO-
rantes filios, eorum, sanctitate praeclaros Deipara
munere susceperunt.

Mariana 35 Sancti Ildesonsi Archiepiscopi Toletani
Sterilis S. parentes post longam multorum anno-
Ildesonsi rum sterilitatem Deiparae beneficio filium
mater vo- sunt adepti, quod Mariana libro 6. de rebus
ta B. Virgi- Hispaniae, cap. 10. habet his verbis: Stephā-
ni dicato nus pater Ildesonsi filij susceptam vitae ratio-
concepti. nem (quippè qui monasticum habitum indu-
erat) ægrè ferens, probavit tandem hortatu
potissimum vxoris post longam sterilitatem a-
firmatis precibus à diuino numine impetratū
Virginis matris obsequijs deberi, qua se religio-
ne implicasset, si voti cōpos esset facta sic ille.

Apparet S. Stephani Iunioris præclarissimi Christi
Maria ma- martyris parentes cum duas filias genuissent,
tri S. Ste- mascula tamen prole carebant, quod molestè
phani lu- ferentes, eam à Deo assiduis precibus obnixè
novis mar- petebant, præsertim in Deiparae Templo Blā-
tyr eipha- cernis in Vrbe Constantinopoli sito. quadam
secutum, autem die eius mater Anna coram Dei genitri-
quem sibi cis imagine, si masculam prolem consequer-
deuouerat etur, Christo Domino eam consecraturam
filium pro- promissit: mox somno concepta, foeminam
mittit. præstantissima forma cernit, quæ ipsius pe-
dem vellicans. Abi inquit, in pace mulier: est
enim tibi in vtero filius quem postulasti. pos-
tea autem maturè in lucem edito filio. con-
fessum velut præludium pastorum iniens, ad
Blacernense templum vnà cum marito profi-
ciscitur; eumque illi, cuius beneficio accep-
tum ferebat, dicat: qui postea religiosum in-
stitutum complexus pro culto sanctarum im-
maginum dura passus, tandem inclyto marty-
rio est coronatus. hæc ex Damasceno, qui lu-
culenter eius vitam descripsit, quam ponit Su-
rius tom 7. 2. 8. Nouemb. quo die anniuersaria
memoria recolitur in martyrologio Ro-
mano.

Damaſce- nus. 36 Cùm Blanca Gallie Regina sanctissima
Carus multa iam annos cum viro vixisset, nec vllā
Blasius ex eo (quod satis ægrè ferebat) prolem sulce-
rit, rogauit S. Dominicum Ord. Prædica-
torū institutorem per id tempus in Gallia de-
gentem, vt prolem sibi à Deo impetraret: at vit

sanctus Reginae suavit, si prolem expeteret, vt
maximo animi ardore & contentione Deipa- *addicta ff-*
rae Psalterium, seu Rosarium, & pronunciatet *lium con-*
ipsa, & alijs quotquot posset, distribuendum *ceptis.*
curaret; modum insuper, ac rationem eius re-
citandi traderet, speraretque præpotentem
Deum Deiparae patrocinio, ac eorum, qui
Rosarium recitarent, precibus, omnibus eius
votis satisfacturum. mox Regina Rosarij pron-
unciandi modum addiscit; docet; ac toto
Galliae Regno promulgandum diligenter cur-
rat. Cùmque piæ exercitationi insisteret, di-
uina benignitate facta voti compos Ludouic-
cum peperit, qui deinde Galliae Rex sanctita-
te præclarus, pluribus illustrijs miraculis, San-
ctorum Cathalogo est adscriptus. ita Ferdinandus
de Castiglio in Chron. Ordinis Prædicato-
rum par. 1. lib. 1. cap. 7.

S. Albertus Carmelita ex parentibus, qui De S. Al-
sex supra viginti annos in sterilitate vixerant, *berto Car-*
voto Deiparae nuncupato, procreatus est; quæ- *melita.*
admodum vberius diximus capite 35. *cap. 5.*

37 Ad hoc genus beneficiorum, quo parentes
steriles Deiparae fauore prolem sunt adepti, re- *Apparet*
uocare possumus illud, quo de Roberto primo *Deipara*
Cisterciensi Abbate, viro sanctitate claris- *matris Ro-*
simo litteris proditum est, cuius matri cum *berti Ci-*
adhuc eum gestaret in vtero, Deipara semel, *sterciensis*
atque iterum per quietem apparuit; aureum *Abbatis*
manu præferens anulum, dixitque ei: O *sibiq; filij,*
Ermgardis (hoc ei nomen erat) volo filium, *quem illa*
quem gestas in vtero, mihi hoc annulo des- *in vtero*
ponsant: expletis igitur diebus Ermgardis fili- *gestabat*
um enixa. Robertum vocauit. Is porro quin- *desponsan-*
to decimo suæ ætatis anno apud S. Petrum de *dum præ-*
Cella regulari suscepto habitu, totum se Dei *dicis*
Deiparaeque mancipauit obsequijs; qui postea
primus Abbas Molimensis, primus item Ab-
bas extitit Cisterciensis cœnobij, ex quo deinde
Ordo ille sub Deiparae patrocinio magno
Ecclesie bono per S. Bernardum Virginis stu-
diosissimum valde est propagatus: tandem S.
Robertus anno ætatis 83; migravit in Cœlum
hæc in vita eiusdem apud Surium die 29
Aprilis.

Huc etiam spectare videtur, quod de S. Bri-
gitta femina diuinis Reuelationibus inclyta *S. Brigitta*
narratur, quàm periculose, quandoq; in par- *in partu*
tu laborantem, matrona quædam albo se- *laborans à*
rico amictu induta ad eam ingrediebatur *Deipara*
singula decumbentis membra palpans, *inuatur*
cùmque iustus ex ea egrederetur, mox
T t t 2 sine

sine vlla difficultate fecerit edidit. Non dubium quin B. Maria fuerit, sicut ei postmodum per reuelationem indicauit. ex eius vita apud Surium die Iulij 23.

De octauo beneficiorum genere, quod est à persecutionum molestijs eripere.

CISTERCIENSIVM ORDO IN SVA

*immunitate ab Innocentio III. Deipara
monitu conferuatur.*

38 **M**EMORABILE est illud, quod de Cisterciensibus ab imminente quadam tribulatione singulari Deiparæ beneuolentiæ significatione liberatis, Cæsarius lib. 7. cap. 6. narrat his verbis: Tempore illo, quo Balduuicinus Comes Flandriæ cum cruce signatis Constantinopolim expugnauit, D. Papa Innocentius Ordini literis suis mandauerat, vt quadragesimam partem omnium rerum suarum mobilium in succursum terræ sanctæ transmitteret. Ordo verò priuilegijs sibi ab eius antecessoribus indultis innitens, ne libertatem concessam, vertere videretur in seruitutem, tam grandi exactiõni subiacere non acquieuit. Vnde Innocentius furens, in tantum Ordini indignabatur, vt dignitatibus secularibus indulgere proponeret, quatenus possessiones Ordinis sibi usurparent. In proximo generali Capitulo Abbates, qui confluxerant, spem suam in beata Dei genitrice Maria, quæ Ordinis Patrona est, & Aduocata, ponentes, scientes sententiam malè conceptam, eius precibus, & meritis facillè posse reuocari, speciales pro eadem necessitate vsque ad proximum Capitulum orationes iniunxerunt. Hoc etiam adijcens, vt à capite quadragesimæ nudis pedibus de capitulo exeuntes septem Psalmos cum Litania cantarent: quod & fecimus. Interim beata Dei Genitrix Virgo Maria, cuiusdam religioso nomine Reinero, iam dicti Innocentij confessori apparens, in hæc verba eidem mandauit: Tu Ordinem Cisterciensem, cuius Aduocata sum ego, destruere conaris, sed non præualebis: & nisi citius de tuo malo proposito resipiscas, ego te, & omnem potestatem tuam conteram. Huiusmodi nuncio Dominus Innocentius audito, sciens Reinero virum esse sanctum, ac veracem, timuit, in tantum de concepto peccato poenitens,

vt Ordinis priuilegia roboraret. hoc adijcens, vt primo omnium negotia Ordinis in curia expedirentur: quam indulgentiam cum tam sua bulla, quam omnium Cardinalium subscriptionibus confirmaret; & vnus tantum nigri Ordinis Cardinalis contradiceret, ita in illum exarsit, vt statim eum amouere minaretur. Cumque hæc in proximo Capitulo Patribus nostris innotuissent, Christum, cuiusque Genitricem Virginem Mariam de tam inopinata mutatione glorificantes, orationes iniunctas cum gratiarum actione dimiserunt. hæc Cæsarius.

CISTERCIENSES AB EXILIO

*per Imperatorem intente
reuocantur.*

39 **E**T sanè idem Cisterciensis Ordo sanctæ Aledis Apostolicæ communionem nulla Imperatorum eam prosequendum habita ratione fideliter retinebat. quod ex subjecto exemplo, auctore eodem Cæsario lib. 2. exempl. cap. 19. cognoscere licet. Tempore, inquit, schismatis, quod fuit inter Alexandrum & Callistum sub Frederico Imperatore, qui eiusdem schismatis auctor erat, & defensor, Antiphanam compellebantur omnes Ecclesie per vniuersum Orbem Romanum literis Imperialibus iurare fidelitatem, & obedientiam Callisto, quem ipse Papam creauerat; resistentes verò iussi sunt exulare. cum huiusmodi litteræ exhiberentur conuentui de Hemmenode, & fratres vnanimi consilio dicerent, ne quaquam velle recedere ab vnitatis: præceptum est eis, vt celerius exirent de Romano Imperio. Viri illi virtutis, diuinum timorem minis Regijs anteponentes, cum iam res suas, & vestimenta sarcinassent, ordinatque fuissent in diuersas domos Regni Francorum, dicebat vnus eorum venerabili Sacerdoti Dauid Monacho ibidem; Pater ignotas, quia omnes migrabimus de loco isto? Ita enim intentus erat cœlestibus, vt quid in exterioribus ageretur, profus ignoraret: cui cum inuanti, & interroganti causam, ille negotium totum explicaret, maximam in Domino habens fiducia, vir beatus respondit; Confortamini fratres non enim deserit Dominus sperantes in se; Antiphonam, quæ in nocte dicitur super Magnificat fortiter, & cum lacrymis cantate, & Dominus consolabitur vos.

Cæsarius.

Alia
Ba. e.
Cap.

8. Bo
sic E
na Ci
in E
po. de
cim
mos
rees.
m. sy
mine
to. B.
80 sup
tat.
Psal
je en
puella
Derp